

A IEȘI AFARĂ DIN TABĂRĂ

(Going Beyond The Camp)

W.M. Branham
Jeffersonville, SUA
19 iulie 1964

Să ne sculăm în picioare pentru rugăciune. Iubite Dumnezeu, Îți suntem recunoscători pentru încă un privilegiu de a fi în casa lui Dumnezeu ca să ne închinăm înaintea Dumnezeului cel Viu. Îți suntem așa de recunoscători că ne-ai dat această ocazie în toată țară. Îți suntem mulțumitori și pentru toți acești oameni credincioși, Doamne, care au venit de la mari depărtări. Și unii dintre ei se vor întoarce acasă astă seară - Te rog să fii cu ei pe drum, să-i ajuți și să-i călăuzești, Tată. Îți mulțumim și pentru avera de ploaie care a răcorit puțin aerul pentru noi. Ne rugăm, Tată, ca Tu să ne întâlnești astă-seară în Cuvântul Tău, căci pentru aceasta ne-am adunat, Doamne, ca să Te întâlnim pe Tine în Cuvânt. Ajută-ne, Doamne, ca strângerea noastră să fie benefică pentru Împărăția Ta, astfel ca noi să fim ajutați și la rândul nostru să-i putem ajuta pe alții. Îngăduie toate aceste lucruri pentru care ne-am rugat în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Motivul pentru care v-am chemat este că eu simt că aceste adunări sunt benefice pentru noi. Nu aș face-o dacă nu ar fi așa, prieteni. Țin prea mult la voi ca să vă fac să veniți doar ca să mă ascultați pe mine sau altceva. N-ar fi corect, nu ar arăta dragostea mea pentru voi dacă aș acționa în acest fel. Și eu nu cred că voi veniți doar pentru mine, deși știu că mă iubiți la fel de mult cât vă iubesc și eu. Nu v-aș chema să stați aici, în căldură, dacă nu aș ști că vă ajută.

Și înainte de a veni aici, întotdeauna stau înaintea lui Dumnezeu și cer călăuzirea Lui ca să primesc prin inspirație un text din Scriptură, ceva ce să pot aduce poporului Său. Și înainte de a pleca spre adunare, eu spun: „Ajută, Doamne Dumnezeule, și dă poporului tot ce poți Tu da!” Și eu mă aștept și cred că voi fi împreună cu voi pentru veșnicie. Acest timp pe care-l petrecem acum împreună este cea mai scurtă perioadă. Noi vom fi împreună

în veșnicie. Eu cred aceasta și de aceea vreau să vă ajut. Dacă spun ceva greșit, Tatăl ceresc știe că nu o fac intenționat.

De aceea, știind că sunt răspunzător pentru voi și că mi-ați fost dați prin Evanghelie, voi încerca să vă țin întotdeauna în linia Cuvântului. De multe ori oamenii vin la mine și spun: “Frate Branham, dacă doar ai pronunța pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL pentru micuțul meu care este bolnav și el s-ar face bine. Doar spune-o și va fi bine. Asta-i tot ce doresc.” Este frumos și arată credințioșia voastră, eu apreciez acest lucru. Dar vedeți voi, eu nu o pot spune până când nu mi-o arată El mai întâi. Eu pot să mă rog pentru copil, pot face tot ce-mi stă în putință. Dar ce se întâmplă dacă mă cuprinde entuziasmul și o spun? Dacă eu spun AȘA VORBEȘTE DOMNUL, atunci ar fi mai degrabă „Așa vorbește entuziasmul meu”. Și apoi, se poate împlini sau se poate să nu se împlinească. Ce se întâmplă cu persoana care este sub influența entuziasmului meu dacă ce am pronunțat nu se împlinește? Pentru acea persoană poate fi un caz de viață sau moarte. Unde ar mai fi atunci încrederea oamenilor? Nu s-ar teme ei data următoare că eu sunt din nou sub influența entuziasmului? Așa că atunci când o spun vreau să fiu absolut corect și sincer că este în conformitate cu tot ceea ce știu eu. Și când El îmi vorbește, eu pot spune numai ceea ce El îmi arată. Fie bun sau rău, eu trebuie s-o spun. Câteodată nu este tocmai plăcut să spui oamenilor aceste lucruri, dar eu sunt obligat să spun oamenilor atât lucrurile bune cât și pe cele rele care li se vor întâmpla. La urma urmei, pe noi ne interesează voia Domnului. Câteodată, voia Lui este contrară dorințelor noastre. Și totuși, dacă noi vrem ca voia Lui să se facă, atunci lucrurile rele care ni se vor întâmpla, dacă sunt după voia Lui, sunt la fel de prețioase. Fie bine sau rău, noi vrem ca voia Lui să se facă. Și noi așa privim lucrurile care ni se întâmplă.

Eu știu ca frații de aici au aproximativ 20 - 30 de minute pentru mesajul de duminică seara. Nu știu dacă voi putea să mă încadrez, dar voi încerca. Știu că este un serviciu de botez după adunare. Am auzit că dimineața a fost botezat un grup mare de oameni. Se fac în mod constant botezuri în acest loc. Slujitori, metodiști, bapțiști, prezbiterieni, penticostali, luterani și alții au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos. O spun înaintea lui Dumnezeu, eu va trebui să dau socoteală în ziua judecății pentru aceasta. Dacă în toate lucrurile din viața mea aș fi la fel de sigur și neprihănit, cum sunt în privința botezului, atunci aș fi gata de răpire chiar acum. Căci eu știu că acesta este adevărul Evangheliei.

Nu există nici un text în Biblie unde cineva să fi fost botezat altfel decât în Numele lui Isus Hristos. Trimiterea sună astfel: „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*” – nu să cheme aceste titluri peste ei, ci să-i boteze în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, care este Domnul Isus Hristos. În Biblie, toți au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos și Biblia spune că va fi vai și amar de oricine scoate sau adaugă ceva la cele scrise acolo. Așa că am destulă frică de Dumnezeu ca să nu fac așa ceva.

Aceasta m-a făcut de multe ori să am mari necazuri, dar eu am rămas pe ceea ce este scris. El este Apărătorul meu. A cauzat despărțirea de mulți dintre prietenii mei. Ei s-au depărtat de mine din cauza aceasta. Dar atât timp cât Îl am pe acest Prieten aici, în inima mea, pe Domnul Isus, nu am de ce să mă tem. Și El este Cuvântul. Nu contează cât de aspră și de grea este calea, El vine pe aceeași cale. Și dacă pe Stăpânul casei L-au numit Belzebul, cu cât mai mult îi vor numi pe ucenicii Lui.

Acum vom citi din acest scump Cuvânt de la Evrei 13:10-14. Să ne ridicăm cu respect față de Cuvânt, așa cum ne ridicăm cu respect când se cântă imnul țării. Fiți atenți când citim Cuvântul. Motivul pentru care mie îmi place să citesc din Cuvânt este următorul: cuvintele mele pot da greș, dar Cuvântul Lui nu va da greș niciodată. Noi vom fi binecuvântați și prin citirea acestui Cuvânt:

“Noi avem un altar din care n-au drept să mănânce cei ce fac slujba în cort. În adevăr, trupurile dobitoacelor al căror sânge este adus de marele preot în Locul preasfânt, pentru păcat, sunt arse de tot afară din tabără. De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă. Să ieșim dar afară din tabără la El, și să suferim ocara Lui. Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.”

Domnul Dumnezeu, care Și-a luat răspunderea pentru acest Cuvânt de-a lungul veacurilor, s-a îngrijit ca el să ajungă la noi neamestecat. Este cuvântul pur și curat al lui Dumnezeu. Nouă ne este drag în inimile noastre. Doamne, ia acest text și dă-ne legăturile astă seară, astfel ca noi, copii ai oamenilor, să înțelegem îndemnul lui Dumnezeu. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Tema mea pentru astă-seară este „**A ieși afară din tabără**”. Este o temă mică și un pic cam ciudată. Dar, voi știți, noi Îl găsim pe Dumnezeu în lucrurile neobișnuite. Lumea se obișnuiește cu ceva, până când apare ceva care este împotriva mersului lucrurilor și acest lucru devine ciudat pentru

oameni, așa cum am predicat acum câteva zile în Jeffersonville despre „Un tip ciudat”. Un fermier este un tip ciudat pentru un om de afaceri, iar omul de afaceri este un tip ciudat pentru un fermier. La fel este cu credinciosul și cel necredincios. Tu trebuie să fii ciudat pentru cineva. Așa că ceva neobișnuit, te face să fii considerat un nebun pentru mersul lumii. Și de aceea, poporul lui Dumnezeu, proorocii Lui și mesagerii Lui care au transmis mesajul Lui din Cuvânt de-a lungul timpului, au fost considerați ca fiind nebuni de către cei din jurul lor.

Noe a fost un nebun pentru acea mare lume intelectuală căreia el i-a predicat. Moise, cu siguranță a fost considerat un nebun de către Faraon atunci când, fiind cu un picior pe tron, a renunțat la tot pentru niște lucrători cu noroi, cum erau considerați evrei. Și Isus a fost un nebun pentru cei din timpul Lui. Și toți cei ce au trăit și au lucrat pentru Dumnezeu, au fost considerați niște nebuni. Ei au trebuit să iasă din tabăra în care erau.

Situația din țara noastră mă face să cred din ce în ce mai mult, că oamenii nu ajung la Hristos. Vedeți, eu sunt aici ca să vă ajut cum pot eu mai bine și să spun lucrurile cât se poate de clar. De aceea, vă rog să aveți răbdare cu mine. Am văzut și am predicat în toată țara și i-am observat pe oameni și de aceea sunt pe deplin convins că oamenii nu ajung la Hristos. Și eu cred că dușmanul este acela care aduce această piedică. Motivul pentru care se întâmplă acest lucru este că ei nu sunt îndrumați spre El. Ei sunt îndrumați fie spre o dogmă sau doctrină sau vreo senzație, ca să zică „Am dansat în Duhul” sau „Am vorbit în limbi”, „Am simțit ceva ca un foc care trece prin mine”. Știți voi că toate aceste lucruri pot fi imitate de diavol? Un singur lucru nu poate fi imitat: Cuvântul.

În confruntarea dintre el și Isus, Isus l-a învins de fiecare dată cu „Este scris”, cu Cuvântul. Și eu cred că motivul pentru care oamenii nu ajung la Hristos, este acela că ei au fost îndrumați – mulți dintre ei - spre o denominațiune. „Vino și alătură-te bisericii noastre” sau „Citește catehismul nostru” sau „Crede doctrina noastră” sau ceva de felul acesta. Ei sunt îndrumați într-o direcție greșită. Și acțiunile lor și viața pe care o trăiesc fără dovada prezenței lui Hristos în viețile lor, dovedește acest lucru.

De exemplu, și nu vreau să rănesc simțămintele nimănui, dar de-a lungul și de-a latul țării am condamnat femeile care poartă părul scurt. Așa o spune Biblia. Am condamnat femeile care poartă pantaloni scurți, se machiază; și an de an lucrurile devin tot mai rele. Asta arată că acolo este un deget care arată în altă direcție. Și astfel oamenii nu mai ajung la Hristos. Ei spun: „Noi aparținem unei biserici; biserica noastră nu crede așa.” N-are

nici o importanță ce crede biserica voastră, Dumnezeu a spus „Este greșit.” Și chiar dacă ei au ajuns la Hristos, ei ar trebui să se oprească cu aceste lucruri. Și nu numai atât, dar bărbații ar trebui să ia poziție, dacă ei au ajuns la Hristos, și să fie împotriva acestui lucru. Soții n-ar trebui să permită soțiilor lor să acționeze în acest fel. Un adevărat bărbat nu vrea ca soția lui să se poarte astfel.

Acum câteva zile, un tânăr de aici din oraș a vrut să omoare doi băieți tineri. Ei se aflau la o stație de benzină și o tânără a intrat în benzinărie îmbrăcată destul de sumar. Cei doi băieți au făcut o remarcă, iar omul de la pompe a vrut să-i omoare. A fost arestat și adus la tribunal. Și judecătorul l-a întrebat: „De ce ai făcut-o? Pentru că ea era îmbrăcată așa?” Tânărul a spus: „Cred că arăta drăguț.” Ceva nu era în regulă cu acel om. Pe mine nu mă interesează ce este el. Dacă este un păcătos, ceva nu-i în regulă cu el. Dragostea lui pentru acea femeie nu era ceva adevărat, căci a lăsat-o să umble așa. Ceva nu era în regulă. O să ajungă vreodată omul să-și dea seama că trebuie să judece între ce este bine și ce este rău?

Ați văzut noile costume de baie care au apărut? Știți de prezicerea mea de acum 33 de ani, că femeile vor ajunge în cele din urmă să poarte frunze de smochin? Acolo am ajuns, ele poartă frunze de smochin și fuste transparente. Cuvântul Domnului nu dă greș niciodată. Acest lucru se petrece chiar înaintea sfârșitului – purtatul frunzei de smochin. Am citit-o în revista „Life”. Acest lucru a fost spus cu 33 de ani în urmă, înainte ca să înceapă decăderea femeilor. A fost spus ce vor face femeile în vremea din urmă, și iată cum sunt îmbrăcate, poartă haine bărbătești și cum imoralitatea lor a cuprins întreaga națiune. America a ajuns cea mai josnică națiune de pe pământ. Este cea mai murdară dintre toate. Asta o spun statisticile. Rata divorțurilor este mai mare decât în orice altă țară. Și alte națiuni urmează modelul nostru. Noi obișnuim să aducem din Franța murdăria și necurăția acelei națiuni. Acum ei vin să ia haine de la noi. Noi am mers mai departe decât ei.

Eu știu că sunt anumite motive pentru care oamenii nu ajung la Hristos. Dacă ar fi ajuns, ei nu ar acționa în felul acesta. Isus a pățimit afară din tabără ca să poată sfinți poporul Său cu propriul Său sânge. „Sfințire” vine dintr-un cuvânt grecesc compus, care înseamnă „curățit și pus de-o parte pentru slujbă.” Când Dumnezeu curăță poporul Său cu sângele lui Isus, El îl curăță de murdăria lumii și-l pune de-o parte pentru a-I sluji. Pentru aceasta a suferit Isus afară din tabără, ca să sfințească poporul cu sângele Său.

Chiar și cei ce fac parte din Evanghelia Deplină s-au întors în fâgașul din care au ieșit. Ce era cu biserica pentecostală acum 40 sau 50 de ani? Ei au lovit puternic bisericile și denominațiunile din care au ieșit. Ce au făcut apoi? Ca și câinele care se întoarce la ce a vomitat și ca porcul care se întoarce la murdăria din care a fost scos, așa se întorc ei la cele din care au ieșit. Acum bisericile lor sunt la fel de murdare ca și celelalte.

Oamenii sunt ca Petru, care a spus în Matei 17:4, „*Este bine să fim aici, să construim trei colibe.*” Dar Duhul i-a îndemnat să nu o facă, spunând: „*Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultați.*” Iar El este Cuvântul. Iată spre cine trebuie să privim noi: spre Cuvânt, nu spre entuziasm sau altceva. „*El este Fiul Meu prea-iubit: de El să ascultați.*” Și ce au văzut ei după ce le-a vorbit Vocea? Chiar și Moise și Ilie au dispărut; n-a fost acolo nici un crez, n-a fost nimeni prezent, numai Isus. Și El este Cuvântul. Doar atât au văzut ei.

Acum, despre ieșirea din tabără... Tabăra lor în care a avut loc acest mare eveniment, era pe Muntele schimbării la față, loc pe care Petru mai târziu l-a numit „muntele cel sfânt”, loc unde El i-a întâlnit și s-a schimbat la față înaintea lor. Eu nu cred că apostolul a vrut să spună că muntele era sfânt. El a vrut să spună că Dumnezeu cel sfânt era prezent acolo, pe munte. Nu este vorba de sfânta biserică, nu este vorba de poporul cel sfânt. Este Duhul Sfânt în oameni. Duhul Sfânt este cel sfânt. El este Cel ce vă conduce și vă călăuzește.

Și noi aflăm că în această mică tabără de pe Muntele schimbării la față, lor li s-a poruncit să asculte Cuvântul. Singurul lucru care li s-a poruncit să-l facă, a fost să asculte de Cuvânt. Singurul lucru pe care-l vedeau nu era un crez sau altceva, ci numai pe Isus. Și El este Cuvântul făcut trup.

Ce minunat este că aceeași tabără a fost și în Grădina Eden. Când Dumnezeu și-a ridicat fortificația în jurul bisericii Sale din Grădina Eden, poporul Său, ei aveau un singur zid în spatele căruia erau apărați: acesta era Cuvântul. Ei aveau un Scut, o armură, un singur lucru, pentru că Dumnezeu știa ce-l poate învinge pe vrăjmaș: acela era Cuvântul.

Isus a făcut același lucru; El a spus: „Este scris, este Cuvântul.” Și Satan l-a interpretat – nu l-a adus – ci a încercat să-l interpreteze pentru Isus. Și Isus a spus: „De asemenea este scris.” Noi trebuie să rămânem cu Cuvântul.

În acea tabără mică se găseau Petru, Iacov și Ioan pe de-o parte, Isus, Moise și Ilie pe de alta. Și în tabăra lor ei au văzut oaspetele ceresc,

Stâlpul de Foc, apărut în norul în care Domnul Isus s-a schimbat la față. Și când ei erau gata să facă o denomi-națiune, una pentru lege, una pentru prooroci și așa mai departe, Vocea a spus: „*Acesta este Fiul Meu prea iubit; de El să ascultați.*” Ceea ce lor li s-a poruncit, era exact ceea ce li se spusese în Grădina Eden: „Rămâneți în Cuvânt.” Aceasta este tabăra lui Dumnezeu pentru poporul Său.

În acest timp oamenii depășesc orice limită. Mi-a spus cineva că s-a construit un avion care face un zgomot asurzitor atunci când depășește viteza sunetului. Și ei au trecut de această limită și se pare că nimic nu-i mai poate opri. Și noi învățăm ceva de aici. Când noi trecem de propriile noastre limite și intrăm în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu mai există limite pentru ceea ce poate face Dumnezeu cu un astfel de om care este gata să iasă din taberele omenești.

Îl vedem și pe Satan cum îi duce pe ai săi dincolo de tabăra rațiunii, dincolo de tabăra bunului simț. Satan îi duce pe ai săi afară din tabără într-o direcție greșită; Dumnezeu îi duce pe ai Săi afară din tabăra acestei lumi, într-o direcție corectă. Satan îi duce pe oameni afară din tabăra bunului simț și a decenței. Oamenii ajung să facă lucruri care sunt în afara oricărei morale. Nu pot să înțeleg cum un bărbat poate permite soției sale să se îmbrace în asemenea hal, și apoi să bată pe un altul care o insultă. Este dincolo de bunul simț. El ar trebui să știe cum este bine.

Unde se vor opri toate acestea? Vă întreb pe voi, bărbați și femei de vârsta mea. Ce s-ar fi întâmplat dacă mama mea sau a ta ar fi ieșit pe stradă îmbrăcată cu pantaloni scurți? Oamenii legii le-ar fi prins imediat și le-ar fi pus imediat într-un spital de nebuni. O doamnă care iese îmbrăcată atât de sumar ar trebui internată într-un spital de nebuni, pentru că ceva nu este în regulă cu mintea ei. Și dacă din mintea ei pornește un astfel de lucru, cu siguranță arată că a înnebunit. Este o deficiență mintală. Se merge dincolo de ceea ce este rațional, în murdărie.

Și când un medic îi spune unui fumător că mii de oameni mor anual din pricina fumatului, și el continuă totuși să fumeze, asta arată că ceva nu-i în regulă cu mintea acestui om. Când un om are un șoc mintal și nu mai este în stare să se adune, el va căuta orice doctor din țară ca să afle ce-i greșit la el. Dar apoi, el stă la bar, sau în mașină și bea până înnebunește, cheltuindu-și toți banii în felul acesta. Și dacă nu sfârșește intoxicat de alcool, el va plăti până la ultimul bănuț cu doctorii ca să afle ce nu-i în regulă cu el.

Dacă un pui de vultur ar zbura peste oraș, iar eu mi-aș lua pușca și aș trage în această pasăre, în zece minute aș fi în închisoare. M-ar aresta

pentru comportament agresiv, pentru că am mânuit o armă de foc în oraș, am pus în pericol viața oamenilor și am tras în aer după vultur. Ei ar spune că puteam omorî pe cineva. Trebuie să fiu închis. Și apoi ei vând unui bărbat atâta alcool încât acesta să se îmbete, să se suie într-o mașină și să omoare o întreagă familie. Și dacă este prins, plătește cinci dolari și daune, deși este crimă cu premeditare. Ceva, undeva este greșit.

Se merge dincolo de tabără, dincolo de decentă, dincolo de rațiune. Ați observat că politicienii noștri de azi nu spun nimic despre citirea Bibliei în școli. Le este teamă; ei nu știu încotro bate vântul. Nu știu dacă prin aceasta vor pierde sau vor câștiga un vot. Noi avem nevoie de un nou Abraham Lincoln, un alt John Quincy Adams. Avem nevoie de cineva care să rămână în picioare indiferent din ce parte bate vântul și care să exprime cu sinceritate ceea ce crede. Dacă-i arăți azi unui predicator denominațional adevărul din Cuvânt, el nu știe ce să facă. Îi este frică să nu-și piardă tichetul de masă. Noi avem nevoie de bărbați și femei care sunt puternic legați de Evanghelie, cineva care va lua poziție pentru convingerile sale, arătând ce este bine și ce este greșit, dacă Cuvântul lui Dumnezeu este corect sau dacă denominațiunea este corectă.

Isus a spus: *“Fiecare om să fie găsit mincinos și Dumnezeu să fie găsit adevărat...Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu rămâne în veac.”* Așa că vedeți, oamenii merg afară din tabăra Cuvântului lui Dumnezeu ca să găsească răspuns la întrebările lor.

Omul este atras în afara taberei Cuvântului lui Dumnezeu. Ceea ce a făcut cu Eva atunci în grădina Eden, o face Satan și astăzi. Noi vedem acest lucru. Oamenii sunt atrași afară din tabăra Cuvântului, în tabăra dogmelor și crezurilor. Satan are tabăra lui și aceste dogme și crezuri îi așează pe oameni în tabăra lui. A lui este tabăra educației, a teologiei, a faptelor, diplomelor universitare, educaționale, personalităților, tot ce este împotriva taberei Cuvântului lui Dumnezeu. Dumnezeu are o tabără pentru poporul Lui. Denominațiunile au tabăra lor.

Acum trei mii de ani, omul Îl putea găsi pe Dumnezeu aproape oriunde. Era ceva obișnuit pentru un om să-L întâlnească pe Dumnezeu. Dar de ce nu-L mai întâlnesc ei și astăzi? Sunt mult mai mulți oameni acum decât acum trei mii de ani. Și totuși, Dumnezeu este ceva învechit, ceva despre care s-a vorbit, un basm. Ei nu-L mai întâlnesc pe Dumnezeu în persoană așa cum se întâmpla acum trei mii de ani. Acum nu mai este ceva obișnuit ca un om să-L întâlnească pe Dumnezeu. Dacă un om vorbește

despre un astfel de lucru, el este considerat un om nebun, unul care și-a pierdut mințile. Este ceva total neobișnuit pentru ei.

În cazul lui Avraam și a taberei lui, acesta avea ocazia în fiecare zi ca să-L întâlnească pe Dumnezeu. El vorbea cu Dumnezeu. Nu numai atât, dar când ei s-au dus să locuiască în Gherar, aflăm că Dumnezeu a venit cu el în tabăra lui Abimelec, un filistean. Era un lucru obișnuit. Ei trăiau în tabăra prezenței Lui. Astăzi oamenii trăiesc în propriile lor tabere și nu au nimic a face cu tabăra lui Dumnezeu. Ei nu vor să aibă de-a face cu ea, pentru că oamenii i-ar numi fanatici. Dar țineți minte: când Dumnezeu a aranjat prima tabără pentru oameni, El i-a apărut în spatele fortificațiilor Cuvântului Lui. El a făcut întotdeauna aceasta. Dar astăzi, ei nu mai vor acest lucru în taberele lor. Acesta este motivul pentru care nu auzim prea mult despre Dumnezeu.

Apoi, noi vedem cum El l-a întâlnit pe Moise în pustie. Moise era într-o tabără în deșert, acolo unde păștea oile socrului său, Ietro. Într-o zi, acest păstor bătrân de 80 de ani a văzut Stâlpul de foc într-un rug. Și acolo el l-a întâlnit pe Dumnezeu – un om care fugise de Dumnezeu. Câteodată Dumnezeu te pune să faci lucruri neobișnuite. A doua zi, Moise nu mai era cel care era de obicei. El și-a pus soția pe un măgar, cu copilul în brațe, și cu un toiag în mână și cu barba fluturând, a plecat în Egipt ca să cucerească o națiune. Era o imagine cam hazlie. „Unde te duci, Moise?” „Mă duc în Egipt.” „Pentru ce?” „Ca să-l cuceresc.”

El se întâlnise cu Dumnezeu. O invazie a unui singur om! Este ceva din cale afară de ciudat. Dar făcea acest lucru pentru că se întâlnise cu Dumnezeu. Așa cum un singur om s-ar duce să cucerească Rusia. Singurul lucru de care este nevoie, este un om în voia lui Dumnezeu. Iar Moise era un bărbat în voia lui Dumnezeu, purtând în mână nu o sabie, ci un toiag. Dumnezeu este cel ce face lucruri neobișnuite.

Dar rețineți, Moise a trebuit să iasă afară din tabără ca să facă aceasta, a trebuit să iasă afară din tabăra în care trăise, căci el fusese în Egipt și avusese o armată întreagă, dar n-ar fi putut s-o facă. Cu toată armata Egiptului nu ar fi reușit. Dar într-o zi, Dumnezeu l-a invitat în tabăra Lui. Moise a întrebat: „Cine ești Tu?! El a răspuns: „EU SUNT CEL CE SUNT” – nu „Am fost” sau „Voi fi”, ci EU SUNT , la timpul prezent. „EU SUNT Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov. Am auzit strigătul poporului și Mi-am adus aminte de făgăduința pe care am făcut-o. Și acesta este timpul ca ea să se împlinească. Eu te trimit pe tine, Moise, cu acest toiag în mână.”

Oamenii au gândit că Moise a înnebunit, dar ce a făcut el? El a ieșit din propria lui tabără. Faraon l-a educat timp de 40 de ani în școala din tabără, dar Moise a dat greș; și i-au trebuit lui Dumnezeu încă 40 de ani ca să scoată educația Egiptului din el. Patruzeci de ani l-au trebuit lui Dumnezeu ca să scoată toată educația și teologia cu care fusese învățat, pentru ca apoi Dumnezeu să-l poată folosi alți 40 de ani.

Dumnezeu a avut de furcă pentru a-l pregăti pe omul pe care l-a ales. Dar, observați, El nu ar fi putut să-l folosească pe Moise până când acesta nu a ieșit din propria lui tabără în care treburile erau rezolvate pe cale militară și să treacă din tabăra unde lucrurile se fac pe cale naturală, într-o tabără unde lucrurile se fac pe cale supranaturală. Când el a intrat în această tabără, Dumnezeu a putut să-l folosească.

Observăm că ei au luat poziție și au ieșit din Egipt, din tabăra preoților care ziceau: „Așezați-vă, voi sunteți robi pentru totdeauna” și au intrat în tabăra lui Dumnezeu. Când Moise, proorocul, a venit și a dovedit că împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu era gata să aibă loc, că Dumnezeu, care dădu-se făgăduința, era acum acolo ca să elibereze poporul, ei au ieșit din tabăra în care erau și au intrat în tabăra Cuvântului lui Dumnezeu făgăduit pentru acel ceas. Ei l-au crezut pe prooroc pentru că semnul legitimării dovedea că era exact Cuvântul lui Dumnezeu. Și lucrurile pe care le făcea erau exacte și Stâlpul de foc îl urma, dovedind că ce spunea era Cuvântul lui Dumnezeu.

În această tabără aveau loc semne și minuni. Dumnezeu i-a dus în pustie. Ei părăsiseră tabăra naturală, tabăra noroiului, tabăra făcută din cărămizi și paie, pentru a locui în corturi în pustie, unde nu erau grâne și nimic alteva. Țineți minte, ei au părăsit tabăra Egiptului și s-au mutat în tabăra lui Dumnezeu din pustie. Cum știm că era tabăra lui Dumnezeu? Dumnezeu spuse: „Poporul tău va fi rob 400 de ani, dar Eu îl voi scoate cu mână puternică și le voi da această țară.” Și ei erau acum pe cale, cu un prooroc legitimat, cu Lumina și cu semne și minuni care legitimau că Dumnezeu era în acea tabără. Ei erau pe drumul lor și aveau Stâlpul de foc, aveau un prooroc, aveau mana, aveau apele vii. Amin. Ei schimbaseră tabăra. Ei trebuiau s-o facă; ei nu ar fi văzut acele lucruri în Egipt. Ei au trebuit să schimbe tabăra ca să vadă supranaturalul.

În același fel, oamenii din aceste timpuri trebuie să schimbe tabăra, să iasă din denotațiunile care spun că zilele minunilor au trecut, că nu există așa ceva ca botezul cu Duhul Sfânt și că aceste texte nu se aplică acestor vremuri, că ele au fost valabile pentru o altă epocă. Voi trebuie să

schimbați tabăra voastră. Ieșiți afară din tabără la locul în care toate sunt cu putință. Toate semnele au legitimat prezența Lui în tabără.

După moartea lui Moise, ei au făcut o tabără a crezurilor și tradițiilor. Dumnezeu s-a ocupat de poporul Său timp îndelungat, dar acum Dumnezeu nu mai era în tabăra lor, care fusese tabăra Lui, pentru că ei își făcuseră propria lor tabără. Vă aduceți aminte că atunci când ei au fost chemați afară din Egipt, Dumnezeu le-a dat un prooroc, un miel de jertfă, le-a dat tot ce aveau nevoie: un cuvânt, un semn, o minune, un prooroc să-i conducă, o jertfă de ispășire care să-i păzească, Stâlpul de foc să-i călăuzească. Și când au ajuns în pustie, ei tot n-au fost mulțumiți cu acestea. Ei voiau ceva la care să participe și ei, ceva ce să facă și ei. Harul pusese totul la dispoziție, dar ei voiau acum ceva ce puteau ei să facă, astfel ca ei să poată face o organizație în care să se certe cine să fie mare preot sau altă slujbă. Într-o zi Dumnezeu a spus: „Moise, desparte-te de ei” și El i-a nimicit pe cei ce au luat parte la răscoala lui Core.

Observați, toate aceste semne și minuni legitimau prezența Lui. Apoi oamenii și-au făcut propria lor tabără de credințe și tradiții, care nu mai era tabăra Cuvântului lui Dumnezeu. Dumnezeu a trebuit să-i părăsească, pentru că El este Cuvântul. El nu poate rămâne acolo unde oamenii sunt învățați pe lângă Cuvântul Său. Dumnezeu nu poate rămâne în acea tabără. El nu poate, nu a putut niciodată și nu va putea rămâne niciodată într-o astfel de tabără. El trebuie să rămână acolo unde este Cuvântul Lui.

După ce a părăsit tabăra celor pe care i-a scos din Egipt, El a locuit numai printre proorocii Săi, cei la care venea Cuvântul Său. Cuvântul vine la prooroci ca să legitimizeze acel timp. El locuia în proorocii Lui și se descoperea lor, muștrându-i aspru pe oameni și lucrurile pe care le făceau. Și Dumnezeu i-a învățat poruncile Lui și calea vieții. Iar oamenii erau întotdeauna împotriva lor și-i prigoneau, îi băteau cu pietre sau îi tăiau cu fierăstrăul, ca să scape de ei.

Isus a spus: „Pe care dintre prooroci nu i-au omorât părinții voștri? Pe care dintre cei neprihăniți care fusese trimis la ei și care spuneau: „voi faceți lucrările tatălui vostru.”? El nu vorbea comuniștilor, El se adresa preoților, oamenilor din denominațiuni, fariseilor și saducheilor. Eu cred că dacă ar vorbi astă seară, El ar spune aceleași lucruri, poate chiar mai aspre. Aflăm astfel că El locuia numai cu proorocii Lui. El devenise un străin pentru ceilalți, pentru că El locuiește doar în Cuvântul Lui ca să-l confirme. Biblia spune că El veghează asupra Cuvântului Său ca să-l împlinească. El încearcă să găsească pe cineva care să fie predat Lui cu toată inima. Odată

El a găsit un om cu inima împărțită, Samson. Samson și-a predat puterea lui Dumnezeu, dar inima și-a predat-o Dalilei. Așa ni se întâmplă și nouă astăzi: noi Îi dăm ceva lui Dumnezeu, dar nu tot. Dar Dumnezeu ne vrea în întregime.

Este la fel ca la polița de asigurare, când vrei să ai acoperire totală. Și aceasta face pentru noi această asigurare binecuvântată. Este o poliță de asigurare totală. Ea acoperă toate cerințele noastre pentru această viață, pentru învierea noastră și pentru viața veșnică; include totul.

Observați, Dumnezeu a stat afară din tabăra lor timp de 400 de ani. De ce? Nu au mai fost prooroci. De la proorocul Maleahi până la proorocul Ioan, Israel n-a înaintat de loc. Dumnezeu nu mai era în tabără. Ei Îl scosese afară prin crezurile și egoismul lor, prin indiferența lor față de Cuvânt. Patru sute de ani fără Cuvânt...El a mers cu ei de la un prooroc la altul, până la ultimul, la Maleahi și apoi au urmat 400 de ani fără nici un prooroc. Apoi Dumnezeu s-a arătat din nou. Într-o zi El a pășit din nou în mijlocul lor, dar ei era atât de adânciți în tradițiile lor, încât El era un străin pentru ei. Tradițiile părinților lor, spălatul vaselor, felul în care își așezau părul și felul în care erau aranjați nasturii la haină, felul hainelor, făceau din unul un fariseu vajnic și din celălalt un saducheu fanatic. Și aceste lucruri au luat locul Cuvântului printre oameni, până când Dumnezeu i-a cercetat, dar El era un străin pentru ei.

Permiteți-mi să vă spun ceva, cu dragoste și respect, dar care ne va ajuta să ajungem la țintă. Se întâmplă același lucru și astăzi. Nu s-a schimbat nimic. Când El vine printre oameni în manifestarea puterii Lui ca să dovedească tuturor că Cuvântul Lui este același ieri, azi și în veci – pentru că El este Cuvântul – oamenii spun: „Este un ghicitor, un Belzebug, un Jesus Only” sau alte lucruri de felul acesta. Dar trebuie să fie așa. Vedeți, noi n-am mai avut un prooroc de aproape 2000 de ani. Neamurile nu au avut nici unul, decât cel făgăduit pentru timpul sfârșitului, așa cum zice Scriptura. Știm că ne este făgăduit și din istoria biblică.

Deci, după 400 de ani, Dumnezeu a pășit într-o zi în mijlocul lor. Conform Scripturii, El trebuia să se facă trup în mijlocul lor. „*Îl vor numi Sfetnic, Domn al păcii, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor.*” Dar când El a venit în mijlocul oamenilor, ei au spus: „Nu vrem ca acest om să stăpânească peste noi. Ce carnet de membru are el? Ce denominațiune l-a trimis?” El nu a putut coopera cu nimeni. În orice adunare intra, era dat afară. Ei nu voiau să aibă nimic a face cu El, pentru că nu era unul de-al lor. Și așa cum a fost atunci, la fel este acum. Biblia spune că biserica Laodicea

Îl va da afară și că El va bate la ușă încercând să intre înăuntru. Undeva ceva este greșit.

De ce așa? Ei și-au făcut propria lor tabără. Dacă ei ar fi cunoscut Cuvântul, atunci ei ar recunoscut cine este El. Isus a spus: „Voi cercetați Scripturile, socotind că în ele aveți viața veșnică; dar tocmai ele vă spun cine sunt Eu.” Așa spuneau Scripturile. „Ele mărturisesc despre Mine. Și dacă Eu nu fac lucrările care au fost spuse dinainte că le voi face, dacă Eu nu fac lucrările Tatălui, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, credeți Cuvântul pe care l-am vorbit... La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu...Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.” El spunea: „Dacă Eu sunt acea persoană, cercetați Scripturile și vedeți ce ar trebui Eu să fac. Dacă lucrările pe care le fac nu sunt cele mărturisite de Cuvânt, dacă Tatăl nu depune mărturie pentru Mine, dacă lucrările acestea nu mă legitimează cine sunt Eu, atunci Eu sunt greșit.” Așa este. „Dacă nu Mă puteți crede pe Mine, credeți lucrările pe care le fac”, a spus El, lucrările pe care Cuvântul le produce.

Vedeți, El a ajuns un străin în mijlocul lor. Ei nu-L cunoșteau. „Nu vrem să avem de-a face cu tipul acesta.” Era un tip ciudat, care se născuse într-un grajd undeva; oamenii credeau că fusese născut în mod nelegitim, adică Maria a avut o relație înainte să se căsătorească cu Iosif și acesta a luat-o de nevastă doar ca să ia stigmatul acesta de peste ea. Și când El și-a început slujba, ce s-a întâmplat? El a rupt crezurile lor, a răsturnat mesele lor și i-a alungat din Templu, spunând: „Este scris!” Amin. Asta ar fi trebuit să le spună cine era El. „Este scris.”

Și ei nu voiau să aibă a face cu un Tip ca acesta. Dar în adâncul inimii lor, ei știau cine era El, căci Nicodim a mărturisit clar: „*Învățătorule, noi (fariseii) știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu, căci nici un om nu poate face lucrările pe care le faci Tu, decât dacă Dumnezeu este cu el.*” Și atunci, de ce nu-L mărturiseau ei? Pentru că tabăra lor stabilise niște granițe. Acestea nu-L lăsau pe El să intre înăuntru și nu lăsau pe nimeni să iasă la El. Ei aveau propria lor tabără. Nicodim a venit noaptea când poarta era cu adevărat închisă, dar el a vrut să-L întâlnească.

Da, la fel este și azi. El a devenit un străin pentru ei. Ei nu înțelegeau ce se întâmplă: „De ce se întâmplă aceasta? De ce ailaltă?” când însuși Cuvântul mărturisește că aceste lucruri trebuie să se întâmple în acest fel. Noi am putea continua, dar acesta este Adevărul.

Pentru cei din tabăra lor, El era un fanatic, unul care distruge tradițiile, care deranjează bisericile lor, doar un ghicitor, un Belzebug. Asta

era El pentru ei. Și eu cred că dacă El vine azi printre noi, El ar fi pentru noi același lucru, pentru că și noi avem tradiții, denominațiuni. Noi nici nu putem avea părtășie unii cu alții. De ce? Este un singur loc unde oamenii pot avea părtășie unii cu alții, și anume, sub Sângele vărsat. Și Sângele a fost vărsat ca un germene de viață, ca să germineze această sămânță, care este Cuvântul. În afara acestuia, barierele denominaționale îi vor despărți pe oameni.

Da, El ar fi și astăzi un străin. El ar fi numit în același fel. El ar fi dat afară din tabără. Și știți voi că Biblia a spus că: „Respins și părăsit de oameni, Om al durerii și obișnuit cu suferința; noi am crezut că este lovit și părăsit de Dumnezeu” – era scris în Scriptură. Chiar prorocul a strigat: *„Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit? Pot să-mi număr oasele și ei toți se uită la mine. Mi-au străpuns mâinile și picioarele.”* Când ei cântau acest verset în biserică, Jertfa lor, Dumnezeul căruia ei credeai că-I slujesc, era răstignit de ei.

Uitați-vă ce a spus prorocul Amos, când a venit în Samaria. Ochii i se micșorau pe măsură ce se apropia de oraș, când privea peste acel oraș păcătos, cu femeile care se culcau cu bărbați pe străzi, o Americă a aceluia timp...Când el a privit, ochii i s-au micșorat. Și nu era nimeni acolo care să-l susțină financiar, el nu avea nici un carnet de membru. Dumnezeu îl trimisese. Vor asculta oamenii mesajul lui? Nu, ei nu l-au ascultat. Dar el a prorocit și a spus: „Dumnezeul căruia voi pretindeți că-I slujiți, vă va distruge.” Și eu o spun în Numele lui Isus Hristos: același Dumnezeu căruia această națiune pretinde că-I slujește, o va distruge din pricina păcatelor ei. Deși această națiune pretinde că este o națiune religioasă. Orice denominațiune de pe fața pământului, va fi distrusă de Dumnezeul căruia ei pretind că-I slujesc.

Observați deci. El i-a muștrat, și ei l-au dat afară din tabăra lor. Isus a suferit afară din tabără. Ei l-au dat afară, departe de tabăra lor. Noi găsim în Scriptură că în această epocă a Lodiceei, oamenii vor face același lucru. Îl vor da afară din tabără, acolo unde se ard jertfele. Acolo este locul Lui. El era Jertfa.

Frați și surori, știți voi că fiecare din noi trebuie să jertfească, voi trebuie să vă aduceți ca o jertfă pentru Dumnezeu, jertfind lucrurile lumii, jertfind propriile plăceri din această lume? Știți de ce nu vor oamenii s-o facă? Voi știți că oaia nu are nimic de oferit decât lâna ei. Ei nu i se cere să producă un anumit tip de lână anul acesta; ea trebuie doar să poarte lâna. Nouă nu ni se cere să fabricăm ceva; noi trebuie să purtăm roada Duhului.

Ceea ce este în interiorul oii produce lâna de afară. Și când un om Îl are pe Hristos înlăuntrul lui, aceasta îl face să semene cu Hristos pe dinafară, nu ceva făcut, artificial.

Deci, vedem că atunci când Hristos se întoarce, El este tratat în același fel ca atunci, la început. Așa a fost mereu. El i-a muștrat așa de tare, că ei L-au dat afară din tabăra lor, făcând din El un păcătos; și El s-a făcut păcat pentru noi.

După aproape 2000 de ani, El își cercetează din nou tabăra, conform făgăduinței din Cuvânt că El o va face la sfârșitului timpului. El Își cercetează din nou tabăra. El Își cercetează tabăra ca să-Și descopere astăzi puterea acestui Cuvânt, exact cum a făcut-o în vechime, pe vremea lui Moise. Nu Moise făcea lucrările; Moise era doar un om. Era Hristos.

Uitați-vă la viața lui Iosif: iubit de tatăl său și urât de frații lui pentru că era un văzător. Și ei l-au urât fără temeii. Doar pentru faptul că era un văzător. Este un tip desăvârșit pentru biserica de azi care urăște lucrurile duhovnicești. Și mai vedem că Iosif a fost vândut pe aproape 30 de arginți, a fost crezut mort și apoi a fost pus în închisoare (ca Isus, care a fost pus pe cruce), un om salvat și altul pierdut, și în final așezat la dreapta lui Faraon. Este exact ce s-a întâmplat cu Isus.

David, mergea pe străzile orașului ca împărat respins, plângând asupra Ierusalimului. Nu era David, ca om, care făcea acest lucru. După câteva sute de ani, Fiul lui David ședea pe aceeași înălțime și plângea pentru că era un Împărat respins de propriul Său popor. Întotdeauna Hristos este cel respins. Și astăzi, când s-a prezis că Hristos va veni în tabără, știți ce se întâmplă? Se va întâmpla la fel cum a fost atunci. Trebuie să se întâmple același lucru ca să se împlinescă ce a fost făgăduit în Cuvânt. Țineți minte, în vremea lui Noe, Hristos a fost cel respins. Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci este Cuvântul ceasului care este respins.

Observați și proorocia din Apocalipsa 3, unde ne spune că El va veni în zilele din urmă. Și cum a găsit El epoca Laodicea? Bogată, neducând lipsă de nimic și stăpânind ca o împărăteasă, „nu voi ști ce este tânguirea” și L-au dat afară din biserică pentru că nu mai aveau nevoie de El. El a ieșit din nou din tabără. Dar ea, biserica, nu știa că este goală, oarbă și ticăloasă.

Dacă El ar veni acum în același fel ca și atunci, El ar muștra orice femeie care poartă pantaloni scurți, fiecare femeie care își taie părul, fiecare femeie machiată, fiecare bărbat care permite soției lui să facă aceste lucruri. El ar lovi orice denominațiune și le-ar face praf crezurile lor. Credeți că ar

face El aceste lucruri? Desigur. Cum s-ar purta oamenii cu El? L-ar da afară din tabără. Nu ar coopera de loc cu El.

În aceste zile de pe urmă Îl găsim din nou așa cum spune Biblia: dat afară din tabără. Pentru că El rămâne pentru totdeauna același, Cuvântul, ieri, azi și în veci. Ei nu-L vor. Ei L-ar respinge și azi în consiliile lor. Ei ar prefera să fie ca atunci când El era judecat. Și azi, când Cuvântul este judecat, ce se întâmplă? Ei L-ar respinge din nou, cum au făcut atunci și au acceptat un Baraba, un ucigaș, în locul lui Hristos. Consiliul lor ar face același lucru. Și astăzi ei au respins Cuvântul și legitimarea lui desăvârșită pentru acest ceas, L-au vândut și au preferat un Baraba, Consiliul Mondial al Bisericilor, un ucigaș al Cuvântului.

Ei neagă Cuvântul Lui, neagă botezul în Numele Lui, neagă puterea Lui, neagă semnele Lui și cu un crez sau cu o tradiție își păstrează poziția ierarhică, încercând să treacă prin crezuri și fapte bune. Ei nu au fost rânduiți la viața veșnică de la început. În ei nu este nimic cu care să creadă.

„Cine Mă vede pe Mine, vede pe Tatăl...Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” Dumnezeu care L-a trimis pe Isus, a fost în Isus, și Isus care vă trimite pe voi, merge în voi. „Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu. Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură (negri, galbeni, albi, mulatri, orice ar fi). Aceste semne vor urma celor ce cred.” Pentru cine? Pentru întreaga lume și orice făptură.

Un tânăr predicator Baptist din Tucson a venit la mine și mi-a spus: “Frate Branham, Aici este problema cu tine. Tu încerci să faci din epoca în care trăim, o epocă apostolică.” Mi-a mai spus: „Nu mai există epoca apostolică astăzi, s-a încheiat.” I-am spus: „Da? N-am știut.” Apoi el a zis: „Da, s-a încheiat.” Eu am spus: „Ești sigur?” El a susținut: „Sunt foarte sigur.” L-am întrebat: „Cum ai ajuns la concluzia aceasta?” El a răspuns: „Aceasta a fost pentru apostoli.” Eu am spus: „Petru a spus în ziua de Rusalii – tu crezi Cuvântul lui?” „Sigur, domnule!” „Deci Petru a spus: „Pocăiți-vă și botezați-vă în Numele lui Isus Hristos, apoi veți primi darul Duhului Sfânt; căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, pentru copiii copiilor voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” Noi toți trebuie să ne întoarcem la această făgăduință.

Doctorul Simon Petru a scris o rețetă. Biblia a spune: “Nu mai este balsam în Galaad? Nu este nici un doctor acolo?” Voi trebuie să luați medicamentele prescrise de medic. Când medicul te găsește bolnav și-ți prescrie o rețetă, găsește un farmacist bun care să prepare rețeta așa cum

este scrisă, pentru că el trebuie să pună elemente active și antidot în proporția pe care organismul tău o suportă. A fost încercată și dovedită a fi bună, așa că tu trebuie să iei medicamentul. Dacă nu o iei, o să găsești un șarlatan care o să te înșele și care nu știe cum să prepare medicamentul, care te va ucide. Și dacă nu pune elementele active care trebuie, nu-ți va face nici un bine.

Și asta faceți voi, mulți dintre doctori. Voi vă jucați cu rețeta aceea. Petru a spus: „Vă voi da o rețetă valabilă pentru totdeauna, pentru voi și copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeu nostru.” El n-a spus: „Veniți și alăturați-vă nouă”, ci „Pocăiți-vă și fiecare să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre și apoi veți primi rezultatul (Amin), Duhul Sfânt, căci rețeta aceasta este pentru voi și copiii voștri.” Acum, voi doctori șarlantani, încetați să mai scrieți aceste rețete greșite; voi îi omorâți pe oameni. Acesta este motivul pentru care lucrurile adevărate nu ajung la ei.

Voi știți cum își încearcă doctorii medicamentele. Dacă vor să știe cum va acționa medicamentul, ei îl încearcă pe cobai să vadă dacă mor sau nu. Apoi medicamentul este scos pe piață. S-ar putea să-ți facă bine, s-ar putea să te și omoare, pentru că oamenii nu sunt ca și cobaii. Dar această rețetă este valabilă pentru toți. Unii doctori, care au încredere în medicamentul lor, nu ar cere altcuiva să-l încerce, înainte să-l încerce ei. Alții mai lași, îl încearcă pe condamnații pe viață și dacă scapă cu viață, sunt eliberați. Dar în acest loc noi avem un Doctor adevărat, care a venit și a luat El mai întâi medicamentul prescris.

„Eu sunt”, nu „Eu voi fi”. „Eu sunt Învierea și Viața”, a spus Dumnezeu; „Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și cine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată.” Isus i-a spus Martei: „Crezi tu lucrul acesta?” Ea a răspuns: „Da, Doamne, cred că Tu ești Hristosul care trebuia să vină în lume. Nu contează cum Îți zic ceilalți, eu am recunoscut-o.” Și la Calvar, a primit El Însuși injecția. Iar în dimineața învierii, moartea nu L-a putut reține: „Eu sunt Învierea și Viața.” Ei I-au injectat moartea, dar El a înviat biruitor asupra morții, iadului și mormântului. A luat El însuși injecția și a trimis doctori, care aveau descoperirea cine este El, ca să scrie rețeta: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?” Petru a spus: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.” Isus i-a spus: „Ferice de tine Simone. Acum tu ai primit-o. Îți voi da cheile Împărăției. Ce vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri. Ce vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.”

Și în ziua de Rusalii, când oamenii au văzut și auzit ce se întâmplă, au întrebat: “Cum putem primi și noi acest medicament?” Și iată Petru le citește rețeta: „Vă voi spune care este rețeta pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți acei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” Nu vă jucați cu această rețetă, veți muri! Ei o diluează atât de mult astăzi până nu mai rămâne decât apă chioară denominațională (asta este!), un lichid de îmbălsămat morții ca să-i facă și mai morți. Dar, frate, există o ungere adevărată, există leac în Galaad, care vindecă sufletul! Nu vă jucați cu această rețetă! Luați-o așa cum este scrisă și Dumnezeu este obligat numai față de Cuvântul Său, nu față de un crez, o dogmă sau o denominațiune. Doar față de Cuvântul Său! Urmați rețeta, este cea dintâi regulă. Pornește, angajează-te și ești gata să mergi la lucru.

Astăzi ei au ales un Baraba. Când Evanghelia a mers în jurul lumii, a fost o trezire însoțită de semne și minuni, iar ei, în loc să vină și să aibă parte de ea, ei s-au unit direct cu Baraba. „Noi nu vrem să avem așa ceva fără rost în biserica noastră. Noi vrem să rămânem tradiționali ca și toți ceilalți.” Ca răsplată ei au primit Roma și toți împreună, un Baraba.

Observați, noi toți suntem în această mare tabără. Și noi suntem invitați să ieșim din această tabără. “Isus, ca să sfințească poporul a ieșit afară din tabără. Să ieșim afară din tabără, să suferim ocară Lui.” Pentru ce a fost El ocărăț? Nu pentru că El era metodist sau baptist, nici pentru că era fariseu sau saduceu, ci pentru că El era Cuvântul legitimat. „Să purtăm ocară Lui...” Pentru ce? Pentru Cuvântul legitimat. Acest lucru l-a făcut El. El a spus: „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu mă credeți. Dacă Eu nu sunt Răspunsul la toate întrebările Scripturii, să nu Mă credeți.”

Isus al Noului Testament era Iehova al Vechiului Testament. Așa este. Vă amintiți, când eram la vânătoare de veverițe, într-o dimineață. Am văzut trei curcubee care s-au unit într-unul singur, când eram acolo, pe munte. Mi-am scos pălăria, mi-am lăsat pușca jos și am auzit o voce care a zguduit pădurea: „**Isus al Noului Testament este Iehova al Vechiului Testament.** Rămâi credincios.” Chiar în acel loc au venit la existență cele trei veverițe, atunci când nu era niciuna. Acesta este adevărul. Dumnezeu, înaintea Căruia stau, știe că este adevărul. La fel s-a întâmplat când eram în Kentucky, și sunt aici de față oameni care au fost acolo. Da, noi știm că este adevărul. Isus al Noului Testament este Iehova al Vechiului Testament.

Când chinezii au venit aici la început, ei nu cunoșteau limba, nu știau nici să scrie, nici să citească. Dar ei erau foarte buni la spălătul rufelor. Dacă te duceai la o spălătorie, ei luau o bucată de hârtie pe care o rupeau

într-un anumit fel. El păstra o parte și îți dădea ție cealaltă parte. Când veneai înapoi să-ți iei rufele spălate, el îți cerea bucățița de hârtie ruptă. Dacă se potrivea cu bucățița lui de hârtie, îți luai înapoi rufele spălate și curate. Și în Isus s-a potrivit fiecare proorocie, fiecare părțicică din „Iehova al Vechiului Testament este Isus al Noului Testament.” În El totul s-a potrivit. Dați-mi voie s-o spun cu teamă sfântă și cu respect, în dragoste și sinceritate, știind foarte bine ce spun: mesajul acestui ceas se potrivește foarte bine cu ceea ce spune Biblia pentru acest timp. Dacă hainele nu vă sunt curate, veniți și lăsați să vă fie spălate în Sângele Mielului. Ești tu spălat în Sângele Lui?

Observați, El a purtat ocară pentru că era Cuvântul legitimat. Și așa cum a fost atunci, la fel este și acum. El este același ieri, azi și în veci, Evrei 13:8. Purtăm ocară Lui pentru Evanghelie și pentru Numele Lui. El a spus: „Eu am venit în Numele Tatălui Meu.” Care este Numele Tatălui? El a venit în Numele Tatălui Său. „Eu am venit în Numele Tatălui Meu și nu Mă primiți.” Ei bine, care este Numele Tatălui Său? Eu cred că voi ar trebui să știți. Purtăm ocară pentru Cuvânt. Cuvântul a fost întotdeauna scos afară din tabăra lor. Oamenii vor râde de voi și vă vor batjocori.

Când am început lucrarea de-a lungul întregii țări...Nu vreau să vorbesc despre mine și așa timpul meu s-a încheiat, deși mai am aproape zece pagini de notițe...Ați observat când Isus Și-a început lucrarea, I se spunea: „O, tânărul Rabi, este un bărbat minunat. Vino să predici la noi.” Dar într-o zi El s-a așezat și a spus: „*Dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și nu beți Sângele Lui, nu aveți viață în voi.*” Ce credeți că au gândit doctorii în teologie și intelectualii din mulțime: „Acest om este un vampir. El vrea ca voi să beți sânge de om. Asta-i prea de tot pentru noi. Pleacă de aici cu aceste lucruri. Preoții au spus că El este nebun și eu cred ce zic ei.” Și Biblia spune că ei au plecat.

Atunci erau acolo 70 de predicatori și El a spus: “Pe ei nu-I pot avea ca ucenici.” Așa că El s-a uitat la ei și a zis: “Ce ziceți voi dacă ați vedea pe Fiul Omului suindu-Se acolo de unde a venit?” El nu a explicat niciodată aceste lucruri. El pur și simplu i-a lăsat în pace. Și ei spuneau între ei: „Fiul Omului? Care? Noi am mâncat, noi am fost la pescuit cu omul acesta. Noi am stat pe malul mării cu el. Noi am văzut leagănul în care a fost legănat. Noi o cunoaștem pe mama lui, pe fratele lui. Cine poate primi aceste lucruri?” Și Biblia spune că ei nu au mai umblat împreună cu El.

Apoi, El s-a întors spre Petru și spre ceilalți și le-a spus: “Eu v-am ales pe voi cei 12.” Din miile care-l urmau, El a ales 12. El a spus: “Eu v-

am ales pe voi, dar unul dintre voi este un drac. Am știut-o de la început.” Apoi le-a zis: “Voi nu vă duceți cu ceilalți?” El nu i-a bătut pe spate și nu le-a promis: “Te voi face diacon dacă te alături bisericii mele.” El nu le-a spus-o cu mânie. El nu le-a explicat nimic. Nici ucenicii nu o puteau explica, dar aduceți-vă aminte că El tocmai le spusese: „Eu v-am cunoscut înainte de întemeierea lumii și v-am rânduit ca să vă bucurați împreună cu Mine.” Vedeți, ei au fost aleși înainte de întemeierea lumii prin cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu.

Apostolii stăteau acolo nedumeriți. Ei nu puteau explica cum vor mânca ei trupul Lui și vor bea Sângele Lui. Ei nu înțelegeau cum a venit El jos, când El fusese cu ei tot timpul. Ei pur și simplu nu puteau să explice. Nici oamenii nu puteau s-o explice, nimeni nu putea. Dar atunci a spus Petru acele cuvinte deosebite – nu-i de mirare că El i-a dat cheile: „Doamne, la cine să ne ducem? Noi suntem convinși, noi știm că Tu și numai Tu ești legitimarea Cuvântului făgăduit pentru această zi. Noi recunoaștem că numai Tu ai Cuvântul Vieții. Noi nu putem explica toate aceste lucruri, dar noi le credem.”

Ca și Marta, care a spus: “Fratele meu a murit. El zace în mormânt, a putrezit și miroase greu. Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit. Dar chiar și acum, orice vei cere de la Dumnezeu, El Îți va da.” O, Doamne, ce cuvinte! El i-a spus: „Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă a murit, va trăi. Și cine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi aceasta?” Ea a răspuns: „Da, Doamne, chiar dacă nu o pot explica, eu o cred. Eu cred că Tu ești Hristosul care trebuia să vină în lume. Eu cred datorită Scripturilor că Tu îndeplinești condițiile pentru a fi Hristosul.” El a zis: „Unde l-ați îngropat?” O, Doamne! Ceva trebuie să se întâmple. Fiecare rotiță angrenează desăvârșit cu alta la timpul potrivit. El S-a dus la mormânt. Biblia spune că nu avea nimic care să ne atragă privirile. Poate era un bărbat micuț, cu umerii lăsați și adus puțin de spate, obosit și slăbit de atâta umblet. El a spus: „Lazăre, ieși afară.” Și un bărbat, mort de patru zile, a stat pe picioarele lui.

O femeie din biserica “Știința Creștină” mi-a spus odată... Nu vreau să jignesc pe nimeni cu aceasta. M-a întrebat: „Domnule Branham, îmi place cum predicați, dar este un lucru pe care îl faceți prea mult.” Am întrebat: „Care anume?” Ea a spus: „Îl înălțați prea mult pe Isus.” Am zis: „Sper să fie sigurul lucru pe care El să-l aibă împotriva mea.” Ea a continuat: „Dvs. Îl faceți Dumnezeu.” Ei nu cred că El este Dumnezeu, ei cred că El a fost doar un om obișnuit, un om bun, un bun învățător și

filozof. Eu am răspuns: „O, da, El este Dumnezeu.” Ea m-a provocat: „Dacă vă arăt din propria dvs. Biblie că El nu este Dumnezeu, o veți crede?” Eu am zis: „Biblia mea spune că El este Dumnezeu. Eu cred Cuvântul lui Dumnezeu. Asta era El, Dumnezeu.” Ea a spus: „În Evanghelia după Ioan, în cap. 11, Biblia spune că El s-a dus la mormântul lui Lazăr și a plâns.” Am zis: „Și ce are a face aceasta cu dumnezeirea Lui?” Ea a spus: „Asta arată că El nu era Dumnezeu.” Am zis: „Tu nu ai recunoscut cine era acest bărbat. El era om și Dumnezeu. Ca om a plâns datorită întristării lor, dar când s-a ridicat și a zis „Lazăre, vino afară” și un om mort de patru zile a stat din nou pe picioarele lui, aceasta arată că El era mai mult decât un om.

Și eu am spus de multe ori, că atunci când a coborât de pe munte și era flămând, El era un om. Lui i-a fost foame și a doua zi. El era un om. Dar când a luat cele două pâini și cinci pești și i-a înmulțit de au strâns șapte coșuri de firimituri, atunci El era mai mult decât un om. Ca om a strigat când era pe cruce „Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit!” Când a strigat „Mi-e sete!” și I-au dat oțet și fiere, El era un om care strigă, dar când în dimineața învierii El a rupt orice legătură a morții, iadului și mormântului și a înviat, El era mai mult decât un om.

Noaptea, în acea corabie, când dormea pe căpătâi, El era doar un om. El era acolo cu ucenicii Lui și zece mii de diavoli ai mării juraseră că-L vor îneca. Dar El era așa de obosit că nu au putut nici măcar să-L trezească. Atunci când dormea, El era un om, dar când s-a ridicat și a pus piciorul pe năvod, spunând: „Taci, fără gură!”, și vântul și valurile i S-au supus, atunci El era mai mult decât un om; era Dumnezeu. Nu-i de mirare că poetul a spus:

„Trăind, El m-a iubit, murind El m-a mântuit.

Îngropat, El a îndepărtat păcatele mele

Înviat, El m-a socotit neprihănit fără bani pentru totdeauna

Într-o zi El va veni – o, ce glorioasă zi!”

Da, să ieșim afară din tabără. Mi nu-mi pasă cât de mult mă va costa.

În încheiere, vă voi spune ce am citit despre un judecător. Era un om cinstit, un om bun și iubit de oameni. Și în oraș era un grup de oameni care aveau destui bani ca să scape din orice, așa că au deschis o casă de jocuri de noroc, un magazin de băuturi alcoolice și tot feluri de lucruri ilegale. Ei au fost prinși și aduși la tribunal. S-a strâns toată suflarea din acel mic orașel și conducătorul acelui grup a fost găsit vinovat de jurați și condamnat la ani grei de închisoare.

Oamenii din oraș l-au înconjurat la ieșirea din tribunal și i-au spus: „Știi ceva? Toți din oraș te vor urî pentru că l-ai condamnat pe acel om.” Erau și ei jucători în acea casă. „Și noi te urâm. Nu te vom mai vota. Nu vei mai primi nici un vot de la noi.” El s-a oprit și a spus: „Stați așa! Lăsați-mă să vă spun ceva. Eu am făcut ce eram dator să fac. Acest om este vinovat, oricine ar fi el. Și eu l-am condamnat conform legii pe care am jurat s-o apăr.” Oamenii i-au spus: „Ești un om urât de tot orașul.” El a răspuns: „Dar sunt iubit și mai mult de cei din casa mea.” Noi poate gândim la fel. Eu am luat poziție pentru ceea ce m-a mântuit, am apărat Cuvântul lui Dumnezeu. Eu știu că denominațiunile mă urăsc din pricina lucrurilor pe care le spun, dar sunt iubit mai mult în casa Lui, de cei din poporul Lui. Să ne rugăm.

Doamne Isuse, noi putem fi urâți de lume, dar suntem iubiți de Tatăl. Ajută-ne, iubite Dumnezeu ; ajută Doamne acești oameni astfel ca binecuvântările Tale să se poată odihni peste ei. Să ieșim afară din tabără acum. Să ieșim din propriul nostru fel de a gândi. Să avem felul de a gândi al lui Dumnezeu. Biblia spune acest lucru: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus.” Să avem gândurile Lui, nu pe ale noastre, pentru că de cele mai multe ori sunt greșite. Deci, ca să fim siguri, fie ca gândurile Lui să se odihnească în noi. Și gândul Lui a fost întotdeauna să facă voia Tatălui, și voia Tatălui se găsește în Cuvântul lui făgăduit. Să ieșim din tabără astă seară, Doamne și să-L găsim pe Isus. Noi nu-L vom găsi niciodată pe El prin alăturarea la o biserică, nici prin strângerea mâinii unui predicator, nici dacă semnăm un anumit crez și nici dacă promitem că vom merge la biserică atâtea zile pe an. Noi Îl vom găsi pe El numai în Cuvânt, pentru că El este Cuvântul. Și pentru că recunoaștem că a fost făgăduit pentru acest timp de pe urmă că El va fi dat afară din tabără, să ieșim și noi afară din tabără, pregătiți să purtăm ocară Lui, urâți de lume, dar iubiți de Cel care ne-a chemat în tabăra Lui. Îngăduie, Doamne.

Poate sunt unii aici care nu-L cunosc pe El și care n-au ieșit niciodată afară din tabăra unei afiliații la o biserică, deși mărturisesc a fi creștini...Dar dacă voi spuneți „Eu cred că aceasta a fost pentru o altă zi”, aceasta a arată că nu Duhul Sfânt este la lucru. Cum poate un om, care este botezat cu Duhul Sfânt, să se lase botezat în formula Tată, Fiul și Duh Sfânt, când Pavel, marele apostol a spus „Chiar și un înger dacă ar veni din cer...” Poate ai fost botezat odată când nu știai altceva. Cei din Fapte 19 nu au cunoscut altceva. Dar este scris: „Chiar dacă un înger din cer v-ar predica ceva diferit, să fie blestemat.” Cum poți să accepți un crez sau vreo denominațiune, când Biblia spune că făgăduința este pentru tine, realitatea,

adevăratul botez cu Duhul Sfânt? Cum ar putea Duhul Sfânt din tine, să nege Cuvântul, El, care a scris Cuvântul? Cum ar putea Duhul Sfânt să nege Cuvântul, când Duhul Sfânt a spus: „Dacă cineva adaugă sau scoate ceva din Cuvântul lui Dumnezeu, i se va scoate partea sa din Cartea Vieții?” Cum ar putea Duhul Sfânt atunci să scoată ceva din Cuvânt sau să adauge ceva la Cuvânt?

Prietene, care ești aici sau în orice loc unde ajung benzile, lasă să pătrundă adânc în inima ta mesajul de învățătură din această dimineață și vezi în ce situație te găsești. Dacă nu ai luat niciodată acest medicament despre care am vorbit mai înainte, nu ai vrea să-l primești acum? Noi suntem aici ca să facem tot ce ne stă în putință ca să te ajutăm. Eu sunt doar un martor. Eu sunt doar un alegător, căci acum avem în Louisville convenția Partidului Democrat. Ei pregătesc platforma pentru omul care va candida în alegeri. Eu pregătesc platforma pentru Domnul meu. Nu ai vrea tu să-L primești astă seară?

Cu capetele și inimile plecate, nu ai vrea tu să-ți ridici mâna și să-I spui lui Dumnezeu (nu mie, eu sunt doar un om) “Dumnezeule, ai milă de mine. Eu cu adevărat vreau aceste lucruri despre care am auzit. Eu vreau să ies afară din tabără. Mie nu-mi pasă ce spune cineva.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Doamne, ce multe mâini! „Eu vreau să ies afară din tabără. Oricât m-ar costa, îmi voi lua crucea și o voi duce în fiecare zi. Eu voi ieși afară din tabără. Nu contează ce vor zice oamenii despre mine, eu vreau să-L urmez pe El în afara taberei. Sunt gata să merg.”

Tată ceresc, Tu ai văzut toate aceste mâini. Poate o sută de oameni sau mai mulți din clădire și-au ridicat mâinile. Doamne, acum cineva este aproape de ei, o Persoană, Hristos, invizibil pentru ochiul omenesc, care i-a făcut să ia această decizie. Ei se uită în viața lor ca într-o oglindă și-și dau seama că ceva lipsește; și ei vor ca viețile lor să fie modelate în conformitate cu făgăduința lui Dumnezeu. Și ei și-au ridicat mâinile cu o adâncă sinceritate. Ajută-i, Doamne, să găsească astă seară Ușa oilor. Fie ca ei să vină încet și smerit. Îngăduie, Doamne. Ei sunt ai Tăi, Doamne, ocupă-Te Tu de ei.

Doamne, ei nu ar fi luat o decizie și nu ar fi ridicat mâinile lor fără ca ceva supranatural să lucreze. Asta arată că undeva este o viață, căci conform legilor naturii, gravitația le-ar fi ținut mâinile în jos. Dar ceva a atins mintea lor, ceva ce i-a făcut să sfideze legea gravitației și să-și ridice mâinile către Creatorul lor care i-a răscumpărat. „Da, eu vreau să merg tot drumul. Astă seară eu vreau să ies afară din tabără.” Doamne, bazinul este

gata pentru primul pas după pocăință, botezul, și apoi fângăduința primirii Duhului Sfânt. În aceste zile de pe urmă are loc o chemare înapoi la credința originală, la rețeta dată la început. Noi vedem prea mulți oameni departe de Hristos, care mor din pricina rețetelor făcute de oameni. Poate ei sunt membri buni ai denominațiunii lor, dar, Doamne, eu vreau rețeta Ta. Tu ești Medicul nostru; este un Medic, este un leac alinător în Galaad, este un Medic aici, astă seară care să vindece fiecare suflet bolnav, fiecare ființă bolnavă. Cel mai mare Medic din toate timpurile, mare Creator al cerului și al pământului, vino acum, Te rog, în mijlocul nostru și vorbește-ne. În Numele lui Isus Hristos.

Fiecare să se roage în inima lui “Doamne Isuse, ajută-mă acum.” Și dacă nu ai fost botezat și ești convins de Duhul Sfânt, fă-o. N-am predicat despre botez, dar tu ești convins că trebuie să fii botezat cu botezul creștin, singurul mod în care este botezat orice creștin. Dacă tu ai venit aici și ești botezat în alt fel, același Isus spune: „Cine va scoate sau va adăuga un cuvânt, același se va scoate partea sa din Cartea Vieții. Tot El a spus: „Toată Scriptura este insuflată și trebuie să se împlinească.” Acum, poate tu cunoști altceva. Ce vei face tu în acest punct?

Dacă ai avut doar un sentiment, o senzație...Eu cred în senzație. Dacă tu doar ai dansat în Duhul sau ai vorbit în limbi...Eu cred în aceste lucruri. Dar dacă ai ajuns doar până acolo și duhul din tine îți spune să nu urmezi Cuvântul, când tu știi că este corect, atunci este ceva greșit cu acel duh din tine. Nu poate fi Duhul Sfânt. Nu se poate. Duhul Sfânt s-ar identifica cu propriul Său Cuvânt; voi știți acest lucru. Pregătește-te să vii, în timp ce noi ne rugăm. Isus din Nazaret, apropie-Te și vorbește fiecărei inimi. Eu îi predau în mâinile Tale. Toate aceste mâini sunt trofee ale mesajului Tău și ale Prezenței Tale divine care este cu noi acum. Orice om care este sensibil la Duhul poate spune că Tu ești aici, aducând acest sentiment de sfințenie. Îngăduie, Doamne, chiar acum. În Numele lui Isus Hristos.

Acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, dacă vreun bărbat vrea să se pocăiască și să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, care vrea să caute botezul cu Duhul Sfânt, avem aici o cameră, în stânga mea. Același lucru și pentru femei, aici, la dreapta mea. Acolo va fi cineva care să vă îndrume. Hainele pentru botez sunt pregătite și vă așteaptă. Cu capetele plecate, vom cânta împreună: Îl aud pe Mântuitorul meu chemând...

Amin.